

[Sønderup.]

hvis denne Maalestok fortsat skal anvendes til Bedømmelse af en Regerings Duellighed, ser det jo ikke godt ud for det nuværende Ministerium. Nu kunde det selvfølgelig aldrig falde mig ind at godkende den nævnte Bedømmelsesmetode saadan i al Almindelighed, men jeg maa dog mene, at man er berettiget til at hævde, at paa det specielle Omraade, som vedrører Arbejdsløsheden, Beskæftigelsesproblemet, hvor det netop var et Særkende for denne Regering, at den tiltroede sig selv næsten overnaturlige Evner, er Uduelligheden praktisk talt ikke til at skjule. Enkelte af Regeringens egne Medlemmer har da ogsaa indrømmet, at de stod magtesløse over for Spørgsmaalet og var villige til at tage mod gode Raad. Ja, i Teorien, men ikke i Praksis. Regeringens Metoder har ikke hjulpet, efter Venstres Opfattelse kan man næsten sige tværtimod, og naar vi saa over for de Raad, man har efterlyst, bl. a. fra den højterede Statsministers Side, har tilladt os at pege dels paa en ændret Erhvervspolitik, dels paa visse Forandringer i Understøttelsessystemet, ja, saa er det omgaaende blevet afvist. Raad modtages altsaa kun, naar det passer i Krammet, og det vil i denne Forbindelse sige: naar de anviser de samme golde, haabløse Veje som dem, man hidtil har vandret ad. At Statsministeren har forsøgt at latterliggøre Venstres Forslag om at lukke Kasserne for unge ugifte, naar Arbejde er til Stede, ja, det er jo kun, hvad vi er vant til fra den Side.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde forleden, at det forekom ham utilstedeligt, at det øvrige Samfund skreg op, som om det var umoralsk, naar forsikrede fik Understøttelse udbetalt under Sæsonledighed. Ja, jeg melder mig som en af dem, der føler sig i høj Grad forarget over noget af det, der finder Sted i denne Forbindelse. Jeg finder det meget forkasteligt, at en Mand, der i en Sæson har tjent det, der er normalt for hans Fag, ikke skal være forpligtet til at holde Hus med det, saa han kan klare sig igennem. Det, som er Formaålet med Forsikringen, er, at den skal træde til, om det Uheld skulde indtræffe, at vedkommende slet ikke eller kun delvis blev beskæftiget i Sæsonen. Arbejdsløshedskasserne skulde ikke være saadan en Slags Udligningsfond for dem, der tjente tilstrækkeligt, men de skulde være en Støtte for dem, der rammes af Arbejdsløshed af et saadant Omfang, at de ikke har kunnet tjene det fornødne til Familiens Under-

hold. Det hedder jo altid, at de forsikrede bringer saa store Ofre, og det erkender jeg de gør i visse Tilfælde, men naar det offentlige Tilskud andrager et Beløb, der sikkert ligger over 30 Mill. Kr., saa vil det sige, at mangen Husmand, navnlig gennem den Part, Kommunerne maa udrede, er kommet til at yde Tilskud til Arbejdsløshedsunderstøttelse til Personer, som har tjent meget mere, men bestilt meget, meget mindre end vedkommende Husmand.

Hertil kommer saa den Monopolstilling, der efterhaanden er skabt med Hensyn til Adgang til Beskæftigelse for dem, der er forsikret. Det er ikke underligt, om man, under Hensyn til de Forhold, jeg her har nævnt, i visse Kredse er kommet til at se paa Arbejdsløshedsforsikringen med en vis Skepsis. Det forekommer mig ogsaa, at man maa være meget doktrinær i sin Opfattelse, hvis man ikke vil indrømme, at som det gaar i Øjeblikket, kan det ikke fortsætte, og man gør ogsaa Arbejdsløshedsforsikringen en daarlig Tjeneste ved at spille forarget over, at visse Skævheder paapeges.

Man mærker nu og da i vide Kredse en vis Bekymring i Henseende til Folkestyrets Fremtid. Fra forskelligt Hold og ud fra vidt forskellige Motiver spørges der, om det er muligt at bevare Folkestyret. Ja, man kan vel besvare det derhen, at Folkestyret kan bevares, saafremt det kan magte Tidens Opgaver, men man kan meget let med eller mod sin Vilje komme til at lægge det saadan til Rette eller stille Opgaverne saadan, at det bliver meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at Folkestyret kan magte Opgaverne. Nogle af de væsentligste Forudsætninger for et stærkt og sundt Folkestyre er bl. a., at Kaarene saa vidt muligt er fælles, at Statens Omraade ikke gøres for stort, at Ejendomsretten respekteres, at Selvhjælpstiljen styrkes, og at Sær- og Klasseinteresserne holdes nede, saa ikke Hensynet til Helheden bliver tilsidesat, og ser vi nærmere efter med Hensyn til de Forhold, der her er nævnt, kan det desværre ikke skjules, at Regeringen med den Politik, den har ført, har syndet mod netop nogle af de allervæsentligste af Folkestyrets Grundsætninger. Jeg nævner i denne Forbindelse den ulige Erhvervspolitik, som er resulteret i en Tilskudspolitik, som man maa betragte med den dybeste Mistillid, bl. a. fordi den netop i saa høj Grad er medvirkende til at klasse- og lagdele Befolkningen. Statens Indblanding i og Indgreb paa alle Omraader og i alle Forhold ender jo selvsagt til sidst i den Centrali-